

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Egy vidéki ur Budapestről*

Forrás: .....

Pesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1921. XI
(Idő) *7/18*

(Köt. v. füz.) (Olda)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 22

— **(Egy vidéki ur Budapestről.)** Azokat a pesti polgárokat, akik az itt található hotelekkel vajmi keveset törődnek és akik begubózva élnek ebben a nagy városban, bizonyára érdekelni fogja az a följegyzés, amely egy falusi ur tollából jelent meg az egyik vidéki újságban s amelyben arról van szó, hogy miként és mennyiért lehet Budapest egyik-másik fogadóházában szobát kapni. Ha a vidéki ember megérkezése után sorba járja a hoteleket, a legtöbb esetben azt a választ kapja, hogy nincs szoba. Ám, ha ismeri a viszonyokat és a portásnak átnyújt ötven-száz korona borraivalót, ez az érdemes ur nyomban megkérdezi, hogy milyet méltóztatik parancsolni. Ha erre a kérdésre az illetőnek meg méltóztatik felelni, az esetben a portás megmondja a rendelkezésére álló szoba számát s az illetőt a szobaasszonyhoz utasítja, mert a lakás zárva van. Ami az asszonyt illeti, az hamarosan kinyitja a szobát és egy külön kulcsot is átnyújt, amelyért azonban husz korona olyan biztosítékot kell adni, ami nem jár vissza. Mikor a vidéki ur elvégzi itt a dolgát és elutazni akar, gyorsan a kezébe nyomják a számlát, amely egy szerény kis szobácskáért fűtéssel és világítással készázötven-háromszáz koronát tüntet föl. A vendég távozásakor persze hűségesen és szolgálatkészen megjelenik a személynök, élén a portással, aki az ötven vagy száz koronás előleges borraivalót már zsebre vágta, de aki utólag is jutalomra számít. A vidéki ur tehát boldognak érezheti magát, ha a szoba árán kívül hatvan-nyolcvan korona borraivalóval megszabadul. Mindezen kívül a kávéházakra is panaszkodik a vidéki, amelyekben egy feketéért nyolc-tíz koronát szednek, amihez a főurnak, a kiszolgáló pincérnek és a ruhatárosnak kidukáló borraivaló járul, valamint az udvarias ajtónyitó portás tiszteletdíja. Amikor minderről megemlékezünk, talán szükségtelen is fölemlíteni, hogy a panaszkodó vidéki ur a maga kis városában is megtalálhatná mindazt, amit Pesten tapasztalt,

de még inkább a csöppnyi községekben, ahol az időközönként napvilágra kerülő panaszok szerint egy-egy ebédért, amely két tál ételből áll és amelyhez két deci rossz bort adnak, a böcsületes vidéki kocsmáros két-háromszáz koronát számít föl, hogy ráadásul a főzéshez fölhasznált tüzelőfát még külön is megfizettesse vendégével.

Székelyvárosi hazinyomda 1922